

Ο Άγιος Νεομάρτυς Δήμος

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μαρτύρησε στη Σμύρνη στις 10 Απριλίου 1763

Ο Άγιος καταγόταν από το χωριό Οζούν Κιοπρού της Ανδριανουπόλεως και ήταν ψαράς. Εργαζόταν στα διβάρια της Σμύρνης. Εκείνη τη χρονιά, αν και κοπίασε πολύ, όχι μόνο δεν κέρδισε τίποτα αλλά έμεινε και χρέος στον Τούρκο διαχειριστή του διβαριού.

Τον επόμενο χρόνο ανέλαβε άλλος οθωμανός διαχειριστής στο διβάρι, ο οποίος πίεζε τον Άγιο να πάει να δουλέψει, ώστε να πληρώσει το χρέος του και να πάρει και το μερίδιό του, όπως και οι άλλοι. Ο Άγιος δεν ήθελε με κανένα τρόπο να πάει, μολονότι τον παρακινούσαν και οι άλλοι ψαράδες.

Τότε ο Τούρκος διαχειριστής του διβαριού θύμωσε και τον συκοφάντησε ότι ορκίστηκε πως αν δεν πήγαινε να δουλέψει στο διβάρι θα γινόταν Τούρκος. Βρήκε κι άλλους Τούρκους ψευδομάρτυρες και τον οδήγησαν στον δικαστή. Ο κριτής τον πίεζε να γίνει μουσουλμάνος, όπως είχε τάχα ορκιστεί. Ο Άγιος φώναζε ότι λένε ψέματα και ότι Τούρκος δεν γίνεται και ότι, ως Χριστιανός που είναι, πιστεύει στον Χριστό και είναι έτοιμος να χύσει το αίμα του για τον Χριστό.

Τότε τον ράβδισαν σκληρότατα, τον βασάνισαν με διάφορα βασανιστήρια και τον έριξαν στη φυλακή. Του έκλεισαν τα πόδια στο κούτσουρο, χώνοντας μάλιστα στις τρύπες του τιμωρητικού ξύλου τούβλα και άλλα τραχιά υλικά, για να αυξήσουν το σφίξιμο και να κάνουν σφοδρότερο τον πόνο. Ο Άγιος τα υπέμενε όλα με πολλή υπομονή και γενναιότητα.

Κάποιος Χριστιανός, ονόματι Νικόλας, φιλομάρτυς, πήγε από μόνος του στη φυλακή, για να συμπαρασταθεί στον Άγιο και να τον ενισχύσει στο μαρτύριο.

Ο δικαστής διέταξε και έφεραν τον Άγιο δυο και τρεις φορές για ανάκριση. Προσπάθησε να τον κάνει να αλλάξει γνώμη με πολλούς τρόπους, κολακείες, ταξίματα για πολλές απολαύσεις και τιμές, απειλές για σκληρότερα βασανιστήρια και θάνατο ακόμη. Δεν κατόρθωσε με τίποτα να μεταπείσει τον μάρτυρα, οπότε εξέδωσε καταδικαστική απόφαση. Έτσι ο Άγιος αποκεφαλίστηκε.

Οι Χριστιανοί της Σμύρνης κατάφεραν να αγοράσουν το τίμιο λείψανο του Αγίου και να το ενταφιάσουν στον ναό του Αγίου Γεωργίου. Αμέσως ακολούθησαν μεγάλα θαύματα, όπως η θεραπεία μιας, επί πολλά χρόνια, τυφλής γυναίκας.

Όταν έγινε η ανακομιδή των λειψάνων, ευωδίαζαν με μια υπέροχη ευωδία, τόσο

έντονη, που έναν ιερομόναχο, ο οποίος συμμετείχε στην ανακομιδή, όταν, μετά από καιρό,πήγε στην Χίο, τον ρωτούσαν γιατί ευωδιάζουν τα χέρια του.